

Občasník ZŠ Krčín 5/19-20 Cena Kč 5,-

OBSAH:

ZPRAVODAJSTVÍ
Vzdělávání na dálku str. 1
Vaření s Markem *str. 2*
Bojovka pro čtvrťáky str. 3
Angličtina na dálku *str. 3*
S čím si poradili páťáci str. 4
Hra Co víš – 19? *str. 4*
KULTURA/ZÁBAVA – *práce žáků*
Dopis z velikonočních prázdnin str. 5
Já v době koronaviru str. 5
Deníček z karantény *str. 6*
Rýmovačka str. 6
Učitel národů *str. 7*
Orbis pictus str. 8
Olympionikův nesquik *str. 9*
Óda na chleba s máslem str. 10
Muškát str. 10
Jak se jmenují str. 11

ZPRAVODAJSTVÍ

Mimořádné číslo v mimořádné situaci

Vzdělávání na dálku v naší škole

Máme za sebou už tři měsíce vzdělávání na dálku. Byla to doba, kdy mnozí z nás museli zapracovat, zdokonalit se v digitálních technologiích. S rodiči a žáky komunikujeme emailem a především prostřednictvím Bakalářů, systému umožňujícímu zadávání úkolů. Postupně přibývalo využívání dalších cest k zprostředkování vzdělávání a komunikace. Whatsapp, Messenger, Skype, Microsoft Teams, YouTube.

První třída využívá řadu AMOS (Nová škola), kde součástí každé učebnice je multimediální verze, kterou mohou děti využívat zdarma. Cvičení z matematiky mají podporu i na YouTube, autor učebnice nabízí každý den online vyučovací hodinu. Děti mají možnost účastnit se videohovorů. Tímto způsobem probíhá vyučování čtení a psaní.

Třeťáci našli ve své paní učitelce herečku a režisérku, protože se pustila do natáčení vlastních výukových videí. A jak to v takovém domácím studiu může vypadat? Podílí se celá rodina. V domácích obývákových podmínkách bez jakékoliv předchozí zkušenosti za asistence technicky zkušeného a ochotného syna a za stálé přítomnosti ostatních členů rodiny. Pak ještě následují boje o technické vybavení, protože všichni jsou v této nelehké době závislí právě na technice. A když je ve třídě dítě, které potřebuje individuální podporu, přichází na řadu telefon. A samozřejmě Whatsapp, mail a Messenger, videosetkávání třídy.

Do příprav aktivit pro spolužáky se zapojili i děti a jejich rodiče. Před Velikonocemi dostali žáci čtvrté třídy nabídku pěkné akce, bojovky, kterou pro ně připravil spolužák Adam Macek se svou maminkou.

V dalších předmětech vznikají videa pro podporu výuky, deváťáci mají celý sborník slohových prací, který vznikl na dálku, žáci dostali možnost zahrát si online hru Co víš – 19?, kvízy, hry, videosetkávání, kde žáci spolu se svými učiteli sdílejí své zkušenosti.

Vzdělávání na dálku znamená pro pedagogy, pro žáky, ale i jejich rodiče novou zkušenost. Je to především zkouška odpovědnosti, kreativity, důvěry, hledání cest. I když se to možná nezdá, to vše klade na všechny zúčastněné velké nároky. Věřím, že většina se už těší na „normální“ setkávání ve škole, kdy si budeme více vážit právě té „normálnosti“, které se nám nyní nedostává a po které se nám stýská.

Pedagogové ZŠ Krčín

Ohlédnutí – Vaření s Markem

Začátkem měsíce března proběhla ve škole akce Vaření s Markem, určená pro 7. ročníky. Ačkoli tato akce probíhala v rámci dobrovolného procvičování angličtiny v pátek odpoledne, účast žáků byla hojná. Žáci byli rozděleni do skupin, ve kterých plnili různé úkoly – poznávali suroviny podle chuti a vůně, trénovali slovní zásobu na téma vaření, ale především vařili a ochutnávali tradiční britské pokrmy. Mnozí z nich při této příležitosti zjistili, že černý čaj s mlékem a cukrem je vlastně docela chutný. Ale hlavně si pochutnali na tradiční britské snídani, která se skládala z párečků, dozlatova usmažené slaniny, volského oka, pečených rajčat a žampionů. To vše podávané s dozlatova opečeným toustem. ☺

Žáci se shodli, že si akce užili a někteří získali i inspiraci pro to, co dobrého další den rodičům uvařit k snídani.

Bojovka pro žáky čtvrté třídy a jejich sourozence

Před Velikonocemi dostali žáci čtvrté třídy nabídku pěkné akce, bojovky, kterou pro spolužáky a jejich rodiče připravil Adam Macek se svou maminkou. Šlo o pěknou procházku v přírodě, při které děti po cestě plnily různé úkoly. Cesta vedla přírodou kolem řeky, kde v tomto období nikdo nemusel mít strach z množství lidí. Maminka s Adamem vypracovali přesné instrukce a rozmístili do terénu pokyny s úkoly pro děti. Vše bylo na trase uloženo 14 dní. Během této doby si trasu prošla polovina čtvrťáků se svými rodiči i sourozenci. Na konci vycházky byly všechny děti odměněny částí pokladu, který byl v lese ukrytý. Akce se všem zúčastněným moc líbila.

Adam chystá poklad

Dokladem jsou fotografie dětí, které se zaujetím plní úkoly a radují se nad nalezeným pokladem. Že si všichni účastníci vycházku v přírodě si moc užili, dokládá množství zaslaných děkovných mailů. Adamovi a jeho mamince moc děkujeme za přípravu této zajímavé akce pro děti naší třídy.

J. Němečková

Angličtina na dálku i v přírodě

Kdo chtěl, mohl se zúčastnit jarní venkovní procházky s úkoly v anglickém jazyce. Pozvání dostali všichni žáci, i když hra byla určena především pro 3. až 6. ročník. Speciální hra Krčín Easter Egg Hunt byla inspirována tradiční hrou, která probíhá každoročně ve Velké Británii v rámci oslav Velikonoc. Jde o hledání velikonočních vajíček, které schovává velikonoční zajíček na různých místech v domě či na zahradě. Naše vajíčka sice nebyla čokoládová, ale papírová a obsahovala úkoly, které vedly k vyluštění tajenky.

Angličtina na dálku je oživena i videy, které pro žáky vytváří náš rodilý mluvčí Mark. Pro každou třídu od pětky po osmičku natáčí krátká videa na probírané téma, se kterými potom žáci dále pracují při online výuce. Osmáci natáčeli vlastní videa a realizovali rozhovory s rodiči, sourozenci nebo kamarády v anglickém jazyce. Žáci 9. tříd využili Teams k anglické konverzaci s učitelem. Tato forma výuky se stala zpestřením a výuka tímto způsobem bude dále pokračovat.

A s čím vším si museli poradit naši páťáci?

Poprali se s hlaholicí, pustili se do vytváření herbářů a někteří i do výroby travňáka pomocí semínek a punčochy. A především psali dopisy svému třídnímu maskotovi Edovi, který už dnes ví, že děti rozhodně nemají prázdniny, dopoledne se učí a odpoledne tráví s rodiči, pokud to jde tak venku, sportují, chodí do přírody. A ze všeho nejvíc se těší do školy. Na své spolužáky a na paní učitelku.

Travňák Gabriela Šmídy

Jaro

Jaro je tady, chodíme v roušce,
vzdorujeme velké zkoušce.
Máme volno, škola není,
ale kdy začne, nikdo neví.
Plníme úkoly, trávíme hodně času v kanafasu.
Jaro je tady, všude plno kvítí,
poznáváme bylinky a sluníčko svítí.
Herbář mám hotový, stromy krásně kvetou
a nám je hezky doma za roletou.
Chybějí nám kamarádi,
brzy se uvidíme rádi.

Štěpán Zámečník, 5. A

Hra Co víš -19?

Online hra Co víš - 19? měla pomoci dětem s učením o mediální výchově. Připravili ji studenti ze spolku Fakescapez z brněnské Masarykovy univerzity. Trvala od 20. do 24. dubna. Byla určená pro žáky 6. až 9. ročníků, ale mohli se zúčastnit i jiní. Celkem se přihlásilo více než 1 500 soutěžících, kteří byli podle tříd rozřazeni do kategorií. Soutěžící měli za úkol online vytrénovat superhrdinu, který by pomáhal v boji proti falešným zprávám. Každý den dostávali soutěžící úkoly. Za správně vyřešený úkol byl superhrdina obdarován superschopnostmi, jako jsou smysl pro humor, odvážnost, pravdomluvnost, kritičnost a trpělivost. Na konci autoři sečetli body a z každé kategorie byli čtyři nejlepší odměněni. Díky hře získali soutěžící představu o médiích, hra jim hlavně ukázala, že nesmí věřit všemu, co si přečtou na internetu a že je lepší si informace ověřovat. Soutěžící, kteří nepatří mezi odměněné, získali mnoho informací. I já jsem se zúčastnila a dozvěděla se spoustu nových informací. Hra byla velice poučná a moc se mi líbila.

Michaela Pošvová, 6.A

Dopis o tom, jaké byly letošní Velikonoce.

Věřte, nebo nevěřte, zda takové Velikonoce pisatelka tohoto dopisu opravdu měla.

Milá paní učitelko,
zdravím vás z dovolené v Dubaji. Děkuji vám za zprávu a doufám, že i vy se máte dobře.
Teď vám ale napíšu, kde jsem všude o velikonočních prázdninách byla a co jsem dělala. Hned na začátku prázdnin jsme s rodinou jeli k moři na Maledivy a mamka mi tam koupila malé roztomilé prasátko. Moře bylo krásně teplé a průzračné, na dně moře plavali malé rybky, rejnoci a dokonce i malé želvy. Byli jsme ubytovaní v malé dřevěné chatce na dřevěných kůlech nad mořem. Byla to krása! Moc nám tam i chutnalo. Jedli jsme tam různé mořské plody a nestvůry, např. kraby, langusty, chobotnice, různé škeble a mušle, malé i velké ryby a rybky.
Když jsme se vrátili, tak jsme upekli beránka, protože jsme se vraceli 11.4.. Den na to napadlo 400 centimetrů sněhu. A tak jsme se bráchou rozhodli, že si postavíme obrovského pana sněhuláka a paní sněhulákovou s malými sněhuláčaty a jejich psem. Potom jsme malovali vajíčka a zdobili truhlíky.
V tuhle chvíli jsme v Dubaji na naší druhé dovolené. Jsou tady obrovské budovy a mrakodrapy a jsme ubytovaní v luxusním hotelu v centru. Máme tady krásný výhled na celé město. Jídlo je tady snad lepší jak na Maledivách, protože tady mají všechny kuchyně světa. Taky tady mají mořské plody, kraby atd., ale taky tady mají spoustu tradičních jídel. Tradiční místní jídlo je Shawarma, která se připravuje z kuřecího nebo jehněčího masa s nakládanou zeleninovou směsí a čerstvými rajčaty. Hummus a falafel snadno zakoupíte i v Česku, ale v Dubaji chutnají mnohem autentičtěji. Na jídelníčku se často objevuje dýně, která je naplněná mletým masem. Jako příloha se podává rýže, ale častěji se přikusuje arabský chléb a čerstvá zelenina. Moře je tady také teplé a čisté. Jsou tu veliké vlny, na kterých se prohání surfaři. Je to tady super a ještě toho hodně zažijeme.
Co se týče učení, tak o on-line schůzky mám zájem a Skype si stáhnu do počítače. Vyhovovalo by mi to spíše dopoledne.
Paní učitelko, už se na Vás těším. Až se spolu setkáme, tak Vám budu o tom všem vyprávět. Do té doby na shledanou.
Srdečně vás zdravím
Anna Petanová, 6. B

Já v době koronaviru

Je to teď taková zvláštní doba a cítím se nejistá.
Když se dívám na zprávy, a to teď dělám častěji než dříve, tak jsem ráda, že je u nás v České republice situace trochu lepší než třeba v jiných státech jako USA, Itálie a další.
Je mi líto všech lidí a jejich blízkých, kteří se nakazili, nebo dokonce zemřeli.
Vážím si všech, kteří jsou ochotni pomáhat v případě potřeby i za cenu, že se sami mohou nakazit, a jsem ráda, že se u nás v Česku takoví lidé najdou. Myslím tím hlavně hasiče, zdravotníky, ale i spoustu dobrovolníků.
Jsem pyšná na taťku, který jako velitel dobrovolných hasičů rozvážel po okolí dezinfekci. Líbí se mi, jak lidé začali šít roušky pro své rodiny i pro ostatní (šila i naše babička).
V této době mi dělá největší radost (také tím načerpávám síly), když je venku hezké počasí a můžeme jít s rodinou na procházku, nebo s bratrem ven hrát si s našimi domácími mazlíčky, nebo chodím s kamarádkami na kolo.
Myslím si, že tato doba je užitečná na to, aby si každý uvědomil, co je v životě nejdůležitější. Nejsou to peníze, majetek ajn., ale naše zdraví a rodina, protože zdraví si za peníze nekoupíme.
S rodinou bychom měli být pořád v kontaktu, hlavně se staršími členy, pokud s nimi nebydlíme, tak bychom jim měli alespoň pravidelně telefonovat, zaručeně jim to udělá radost, když vás uslyší.
Už aby tato doba byla za námi a byli všichni zdraví!
Kateřina Škodová 9.B

Deníček z karantény

1. den- Karanténa nemusí být nutně špatná, je to skvělá příležitost, abych se pořádně naučila na přijímačky. Ráno jsem šla běhat, takže to je dobrý start. Uvidíme, co nám to nucené volno přinese. Těším se, že budu moct strávit čas s rodinou.

3. den- Vše jde podle mých plánů. Jím zdravě, k obědu jsem měla fitness polévku, denně se učím a taky cvičím. Zatím to je jako letní prázdniny, proto to je v pohodě, ale i tak doufám, že nebudou stejně dlouhé. Rouška mi barevně ladí k teplákům a gumičce ve vlasech.

7. den- První týden za námi. Už mě to přestává bavit. No co, musím najít jiné aktivity, kterým se budu věnovat. Musím si najít nový, lepší koníček.

15. den- Přestávám se učit, ztrácím motivaci i energii. Přijímačky v nedohlednu, takže je to v podstatě jedno, ne? No každopádně si nepřipouštím nudu k tělu a stále vymýšlím něco nového. Jediný člen rodiny, který mě ještě nenaštval k nepříčetnosti, je můj pes, jak jinak, že?

25. den- Ať se snažím sebe víc, nedokážu vymyslet nějakou dobrou věc, která mi tato situace přinesla. Všimla jsem si, že už nevnímám, co je za den. Je úterý, nebo sobota? Kdo ví a koho to vůbec zajímá?!

30. den- Myšlenka zdravé stravy a pravidelného pohybu přišla vniveč. To ale vůbec nevadí. Opakované tiskové konference vlády se pomalu mění v nekonečný seriál z produkce komerční televize a ano, je i stejně nudný a pořád stejný, akorát se místo vztahů řeší otevření psích salonů.

40. den- Právě jsem viděla závěrečnou epizodu seriálu, který má 7 sérií po 20 dílech a každý díl má 30 minut. První díl jsem viděla 30. den. Stálo to za to? Ano. Lituji toho? Ani náhodou. Asi po 15 dnech jsem se zase začala učit. Nevím, jestli to má vůbec smysl.

45. den- Radši už ani nevycházím ven, jelikož strávení dalšího času v roušce, ve které nemůžu dýchat, by mi přivodilo smrt.

50. den- Viděla jsem souseda, jak si povídá se svojí kočkou. Docela mě to pobavilo, myslí si, že mu rozumí? Této situaci jsme se s mým psem smáli celé odpoledne. Taky už mě nebaví to nekonečné ležení na gauči a nicnedělání. Proto jsem se rozhodla, že bych s tím měla něco dělat, jenže pak jsem si vzpomněla, jak to dopadlo minule. Radši jsem si vzala čokoládu a lehla si do bezpečného území gauče.

???. den- Nevím, co je za den, ani kolik je hodin. Náš dům se pomalu proměnil v reality show Kdo přežije nebo Robinsonův ostrov. Jen ti silní zůstanou.

Míša Katzerová, 9. B

Rýmovačka

Podaří se ti doplnit slova tak, aby se ti báseň rýmovala?
Neváhej ani chviličku
a doplň tuhletu básničku.

Černý pták je _ _ _ ,
ten chodí rád _ _ _ .
Náš pes _ _ _ _ ,
je větší než _ _ _ _ _ .
Až bude svítit _ _ _ _ _ _ ,
chytím největšího _ _ _ _ _ .

Na jevišti je _ _ _ _ _ _ _
a na konci věty _ _ _ _ _ .
Na zahradě máme starý _ _ _ ,
který je dávno na _ _ _ .
Musíme si mýt ruce _ _ _ _ _ _ ,
A řídit se _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ .

Michaela Pošvová, 6.A

V březnu jsme nezapomněli se šesťáky na narozeniny Jana Amose Komenského. Jak by vypadal Jan Amos Komenský dnes?

Učitel národů v 21. století

Popisuji Jana Amose Komenského, jak dříve vypadal, i jak by vypadal v 21. století. Jan Amos Komenský byl velký český filosof, spisovatel a pedagog.

Podle obrázku usuzuji, že byl střední postavy, ani tlustý ani hubený, zdá se mi spíše vyšší. Na obrázku, kde píše perem do knihy, vidím kulaté hnědé oči v oválném obličeji, výraznější nos, vrásky na čele. Vypadá unaveně, má hnědé dlouhé upravené vousy a hnědé delší vlasy. Na obrázcích, kde je zachycen ve vyšším věku, má vlasy i vousy prošedivělé. Na sobě nosil dlouhý černý těžký kabát s kožešinovým límcem. Pod ním vykukuje bílý límec, pravděpodobně od košile. Na hlavě má černou pokrývku temene hlavy biskupa jednoty bratrské.

Kdyby žil v dnešní době, myslím si, že by nosil džíny a košili. Na slavnostnější příležitosti by si vzal oblek. Vousy by měl oholené na hladko. Měl by krátké šedé vlasy. Byl by učitel, možná i ředitel, a stejně jako ve skutečnosti, spisovatel. Na některých obrázcích má v ruce knihu, což znamená, že byl sečtělý. Na některých zase rákosku, což ukazuje, že byl taky přísný. Dnes by musel mít místo rákosky jen pero na zapisování poznámek do žákovské knížky.

Jan Amos Komenský se zasloužil o významné změny ve školství a již 400 let je vzorem pro všechny pedagogy.

Tomáš Ševc, 6. A

Jan Amos Komenský

Jan Amos Komenský je pro mě vzdálená osoba. Celý jeho život se týkal hodně psaní knih, školy a učení. Byl to velice vzdělaný člověk, jeho názory na školu a učení se používají dodnes. Jak by asi vypadal v 21. století?

Je vysoký a štíhlý a měří asi 185 cm. Myslím, že by mu bylo asi třicet pět let. Určitě by byl velice hodný, ale asi i přísný a asi by mě toho hodně naučil.

Hlavu má velkou, aby se mu do ní vešly všechny vědomosti. A aby mu z ní nikdy nic nevypadlo. Na hlavě má čapku biskupa jednoty bratrské. V obličeji nemá žádné vrásky ani pihy. Z jeho tváře vyzařuje moudrost. Oči má modré jako obloha. Jeho ústa jsou spíše malá, byla by moudrá a plná pravdy. Nos podle obrázků vypadá špičatý a velký. Na jeho čele není nic zajímavého, má ho zahnuté jako každý jiný člověk. Uši mu nejsou moc vidět přes jeho dlouhé vlnité vlasy. Má je o hodně delší než já.

Nejnápadnější na jeho obličeji jsou jeho vousy. Určitě se o ně dobře stará, navštěvuje pravidelně Barber shop, kde se mu postarají o to, aby dobře vypadaly.

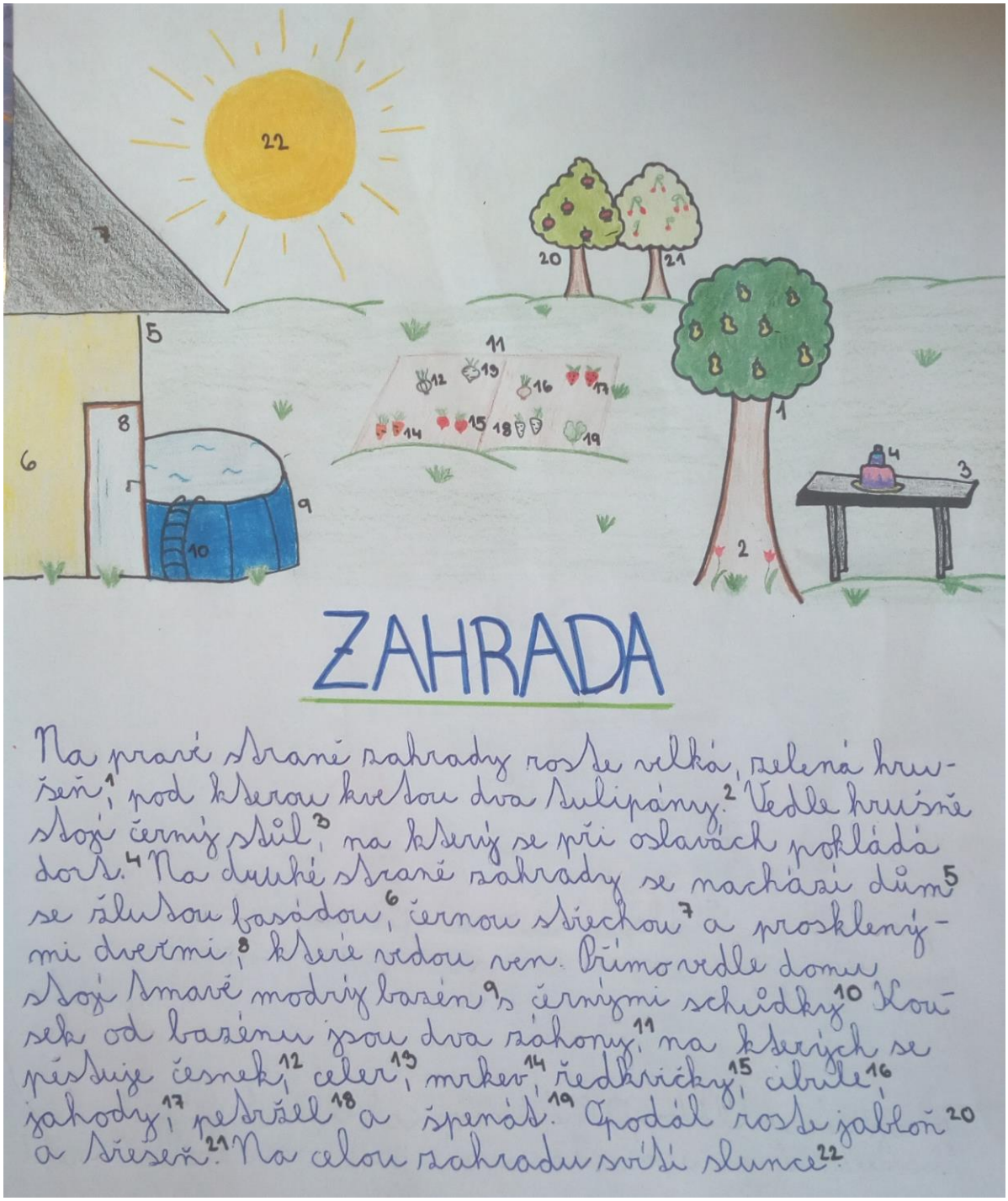
Je zaměstnaný jako učitel. Do školy nenosí oblek, protože se mu v něm špatně učí. Proto chodí ve sportovním oblečení, které je pro něj pohodlné. Aby mohl se žáky na různé výlety a exkurze do přírody, potřebuje i dobré boty. A nesmí chybět veliký batoh, ve kterém má vždy pláštěnku i pro žáka, který si ji zapomene. Do batohu uloží i chytrý telefon. Už nenosí biskupskou čapku ale v létě i v zimě kšiltovku. Když učí žáky třeba o nějakém hradě či zámku, vydají se na něj, aby ho viděli a prozkoumali, zahrají si divadlo o tom, jak se tam žilo. No prostě Škola hrou. Co jiného si lze přát.

Takto by podle mě vypadal Učitel národů ve 21. století. Kdyby mě učil, byl bych určitě velice spokojený. Učení by bylo zábavné a dobrodružné. Můj vztah ke Komenskému by byl asi dobrý, asi bych měl takového učitele rád.

Lukáš Patzák 6. A

Orbis pictus pro dnešek

Doplnili jsme Komenského slavnou obrázkovou učebnici Orbis pictus o další stránky.

Kamila Košťálová

Piš, nebo střelím

Jaké téma byste si vybrali pro svou slohovou práci?
Chtěli byste přesvědčovat muškát, aby neskákal z parapetu, protože stojí za to žít?
Nebo snad vymyslet ódu na chleba s máslem?
Bylo by libo napsat krátký text propagující nové müsli, a to tak, aby si někdo skutečně chtěl koupit tu novou vzrušující příchuť zaječích bobků?
Jak by se jmenovala nová chlapecká kapela, kdyby to bylo na vás?
A víte, jak byste se pomstili sousedům, kteří pořádají hlučný večírek?

Z těchto a dalších témat vybírali deváťáci, aby se pak mohli pobavit nad vzniklými texty. Nabízíme některé z nich…

Olympionikův zaječí nesquik

Denis Franc

Jmenuji se Denis Franc a jsem majitelem úspěšné společnosti Dobré pošušňáníčko. Naše společnost se zabývá výrobou originálních zdravých a velmi kvalitních müsli směsí s netradičními příchutěmi. Rád bych vám dnes představil náš zbrusu nový produkt, se kterým chce naše společnost prorazit i mimo Českou republiku.

Tento náš nový výrobek, opět müsli směs, nese název Olympionikův zaječí nesquik a obsahuje jednak vločky (ovesné, ječné a žitné) a hlavně malé černé kuličky. Jejich složení je výrobní tajemství chráněno patentem. Černé kuličky nápadně připomínající zaječí exkrementy zaujímají nejméně poloviční obsah směsi. Neodolatelné aroma a skvělá chuť výrobku přesvědčí i největšího tvrďáka z fitka, že tentokrát musí porušit svůj vyvážený jídelníček a ještě si přidat. Není důvod k obavám, výrobek je nutričně vyvážený a nízkokalorický, obsahuje spoustu vitamínů a minerálů, vždyť králíci jsou vlastně sportovci!

Tuto novinku jsem navrhnul na počest svých spolužáků ze základní školy, protože kdysi v první třídě jsem vyhrál zakrslého králíka Olympionika. A jelikož mi ho někteří záviděli, tak jsem pro ně se svým týmem vymyslel tento výrobek, aby po každé, když otevřou balení s tímto naším pošušňáníčkem, cítili to nadpozemské neodolatelné aroma, které jsem já cítil každý víkend, když jsem Olympionikovi čistil klec. A tento rok se hodí i fanouškům dobrého sportu, aby si aspoň nějak mohli nahradit zrušenou olympiádu.

Neváhejte a vyzkoušejte Olympionikův zaječí nesquik!!

Óda na chleba s máslem

Kateřina Zimlová

Něco tak prostého jako chleba s máslem
může někdo lehce znehodnotit.
Avšak co se skrývá v téhle kráse,
představuje i hodně chuti.
I když někdo tímto pokrmem pohrdá,
není proč ho soudit.
Není to kdovíjaká lahoda,
ale při hladu dokáže posloužit.

Chlebe s máslem,
nic lepšího není,
jsi jako světlo na konci tunelu.
Jsi jako kulinářské umění
a dáváš energii celému tělu.
A když je na tobě i šunka,
vím, že budeš dokonalý.
Odkryješ mi v životě trochu slunka
a požitek bude nemalý.

Když tě někdo obohatí sýrem,
chuťové buňky jedou na maximum.
A pak je moje srdce jako zasažené šípem,
dokonalost je pro tebe synonymem.
I když jsi jen obyčejný chleba,
i tak za hodně stojíš.
I když jsi jen kousek pečiva,
bolest na duši zhojíš.

Muškát

Tomáš Jakl

Když jsem se posledně vracel ze školy, což už taky nějaký ten pátek je, spatřil jsem svůj jediný krásně rudý muškát, jak sedí na parapetu a svými rudými květy tupě zírá dolů.

Běžel jsem rychle za ním, abych zjistil, co tam dělá. Ve chvíli, kdy jsem vyběhl schody, uviděl jsem, jak se svými jasně zelenými listy snaží zvednout a přehoupnout se přes okraj. Když už byl skoro venku, zakřičel jsem: „Muškáte, kam si myslíš, že jdeš?“ On na mě vyvalil všechny své květy, tázavě rozpažil listy a pravil: „Jako vážně?!“ Tím mě docela zaskočil a pak mi to docvaklo. On chce skočit. To snad ne. A pak jsem si navíc uvědomil, že pokud skočí, budu ho muset dole uklidit a tím moje motivace zachránit ho ještě podstatně stoupla. Ale tenhle důvod jsem si raději nechal pro sebe. Po chvilce ticha jsem mu řekl: „Tak počkat, ty chceš skočit?! Ale proč bys to dělal?“ A on odvětil: „Ty se vážně ptáš ?!“ „Ano,“ odpověděl jsem a on spustil: „Takže tobě se zdá v pořádku, že mě tady týden co týden necháváš bez vody? A ještě mě každý den ráno, když se marně snažíš vypnout budík, málem shodíš! A s podobnými věcmi bych mohl pokračovat ještě hodně dlouho.“

„No, to máš asi pravdu, ale to ještě neznamená, že musíš hned skákat. A navíc, teď nějakou tu dobu nebudu vstávat brzy. Takže budík nebudu vůbec zapínat a doma budu celý den, tudíž i zalívat tě budu. Hlavně, prosím tě, neskákej.“ V ten moment bylo na muškátu vidět, že už si tím skokem tak jistý není. A to mi hned vzápětí potvrdil, když řekl: „No dobře, tak já ti teda ještě jednu šanci dám, ale opravdu poslední.“

Tak jsem si oddychl, zavřel okno a muškát jsem hned zalil. Poprvé po opravdu hodně dlouhé době. Bohužel zároveň i naposled a díky tomu jsem ho stejně, ani ne po týdnu, seškraboval z chodníku.

Jak se jmenují?

Anna Černická

Když jsem byla mladší, přála jsem si pomáhat hudebníkům produkovat jejich alba a vytvářet jejich velký sen. To se mi v mých 27 letech splnilo, přestěhovala jsem se do Jižní Koreje a začala pracovat pod světoznámou společností BigHit Entertainment, která vyprodukovala několik známých umělců jako například TXT nebo BTS. Před pár dny mi byla přidělena práce s nově tvořící se chlapeckou skupinou. Ptáte se mě, jak se jmenují? To je právě ten problém, to já jim mám vymyslet jméno, to já mám zařídit, aby název jejich skupiny utkvěl ve vaší paměti.

Od zadání mého velmi důležitého úkolu již uběhlo pár dní a moje hlava byla naprosto prázdná, bez nápadu, ani jeden jediný malinký se neschovával v zákoutí mého mozku. Připadala jsem si naprosto bezradně, a jak je mým nehezkým zvykem, opět jsem všechno nechala na poslední chvíli, to znamená, že termín konference a odevzdání je zítra. Mám pocit, že právě teď je ten správný čas na paniku, pár hrnků kávy, probdělou noc a pak několik dalších hrnků velmi silné kávy. Inspiraci jsem se snažila hledat všude, ať už šlo o výzdobu v pokoji, můj šatník, vybavení v kuchyni nebo fleky na stropě, kterých, mám-li být upřímná, jsem si tu všimla poprvé a to tu bydlím přes rok. Další věc, která mi pomáhala, byl můj skicák, do kterého jsem se snažila načrtnout návrh loga. Ten sice pro teď nebyl důležitý, ale doufala jsem, že by mi mohl pomoci vymyslet ten zatracený název. Nakonec zbývala jen poslední možnost: Přítel na telefonu!

J e to tady! Za půl hodiny začíná konference, na které mám představit svůj návrh. Není to nic závratného, ovšem v jednoduchosti je krása, neříká se to tak?

„Annyeonghaseyo, ráda bych vám všem představila můj návrh názvu pro naši novou chlapeckou skupinu.“ Hlas se mi trošku třásl, nikdy jsem nebyla dobrá v mluvení před lidmi. Náš manažer na mě mírně kývl, abych pokračovala. „Nakonec jsem se rozhodla pro DESTINY z anglického jazyka přeloženo jako osud či úděl. Proč zrovna DESTINY? Jejich hudba bude předávat posluchačům pozitivní zprávu, slova útěchy. Vytvoření této skupiny a setkání s fanoušky bylo vepsáno ve hvězdách, bylo předurčeno, bylo a je jejich osudem.“ Až teď jsem se pořádně nadechla, nastala chvíle ticha, kterou protnul hlasitý potlesk.

Teď, o tři roky později, sedím v zákulisí Olympijského stadionu v Soulu na závěrečném koncertu celosvětového turné skupiny DESTINY a poslouchám poslední tóny písničky Adventure (dobrodružství) z alba Journey (cesta). Nakonec je vše tak, jak má být, pozitivní zprávy a slova útěchy si našly cestu ke správným lidem. A já? Já se vůbec nezměnila, a i přes všechno utrpení, které mi to přináší, většinu své práce dělám na poslední chvíli.

Když nemáte v lásce své sousedy…

Zuzana Havrdová

Bydlím v malé vesnici v podhůří Krkonoš. Je to opravdu velmi malá a díky tomu i klidná vesnice (tedy alespoň donedávna byla). Lidé jsou tu hodní a navzájem si pomáhají. Ale také si nic nenechají líbit a rádi se mstí.

Obecně bych řekla, že já také patřím mezi lidi, co se rádi mstí. Ne že bych byla nějaký obzvlášť zlý člověk, to vůbec ne, ale když dostanu příležitost…

Obzvlášť ráda se mstím lidem, které nemám v lásce. K nim určitě patří i naši sousedi. Existují jen dva typy sousedů- hodní a nehodní. Hodná je třeba paní Vrabcová odnaproti, která nám vždy přinese nějaký výborný koláč nebo buchtu se slovy, že ona sama by to nesnědla a ani nesmí, protože má cukrovku. Jelikož nás má ráda, tak pro nás tu buchtu vždycky upeče, i když nemusí, a my ji máme taky rádi, protože pro nás právě tu buchtu vždycky peče.

S nehodnými sousedy je to horší. Oni totiž vůbec nemusí být nehodní, jenže vy je prostě kvůli určitým věcem nemáte rádi. Tak to mezi sousedy bývá. Ne vždy se můžete na všem shodnout, aneb, jak se říká, není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem. Jenže naši sousedi prostě nehodní jsou a není o tom pochyb. I když možná nechodíme na návštěvy ke všem, co žijí v naší vesnici, přesto se všemi tak nějak vycházíme. S našimi sousedy to ovšem nemá cenu. Oni jsou to totiž lufťáci z Prahy a jezdí k nám jen na víkend. A protože jsou to Pražáci, tak ráno dlouho spí a večer jsou dlouho vzhůru. My to ovšem máme naopak. A, jak už asi tušíte, to nedělá dobrotu. Hned po první noci, kterou strávili v naší vesnici (společně se svými přáteli), se ukázalo, že tyto přistěhovalce bude nenávidět celá vesnice. Hudba tam vyřvávala snad do dvou do rána a ještě dlouho potom se ozývaly opilé hlasy.

Proto se nemůžete divit, že u nás mají všichni nařezané dříví na další zimu už na jaře, že všichni udržují anglický trávník přesně 2 cm a 7 mm vysoký a nikdo neodolá příležitosti spáchat jakýkoli jiný rámus v šest hodin ráno po večírku našich milovaných sousedů. Dokonce se mezi sebou domlouváme, aby se náhodou v některé ráno nestalo, že naši sousedi budou mít příležitost si užít ničím neručený spánek.

Tak už to u nás prostě chodí, všichni se tu máme rádi, táhneme za jeden provaz a škodíme Pražákům.

Vydává redakce ZŠ Krčín: Danihelová Eliška 6.A, Grimová Nella 6.A, Charousek Štěpán 6.A, Košťálová Kamila 6.A, Novák Michal 6.A, Pošvová Michaela 6.A, Ptáčková Karin 6.A, Čížková Magdalena 9.A, Džilavjanová Viktorie 9.A, Hladíková Anna 9.A, a Romana Minaříková
Příspěvky je možno zasílat na adresu: romana.minarikova@zskrcin.cz
http://www.novemestonm.cz,http://www.zskrcin.czhttp://www.zskrcin.cz